

Леся Українка

(1871 – 1913)

Презентацію підготували студенти групи
1-ЕОП-471/473 Нікулін Кирилл та Мітін Максим

Життєвий шлях

письменниці

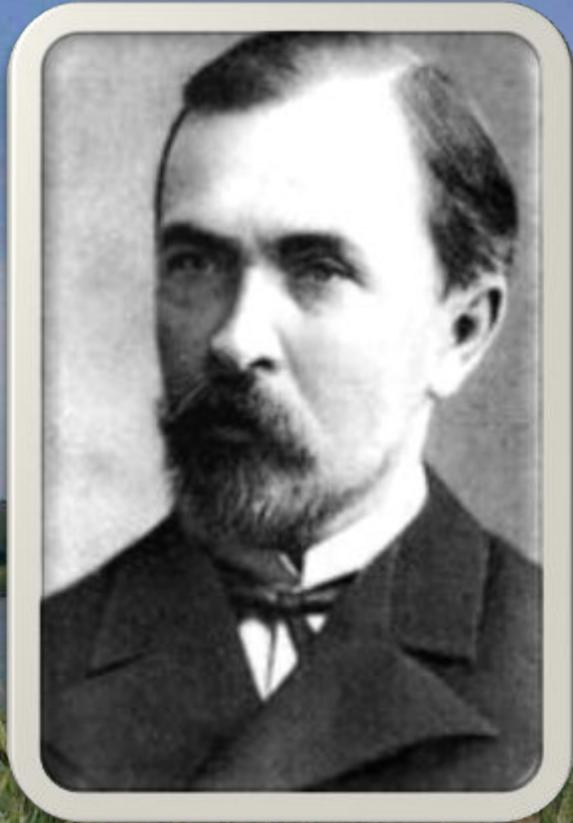
Дитинство

Лариса Петрівна Косач народилась 25 лютого 1871 р. в місті Новограді – Волинському, тепер Житомирської області. Родина Косачів була заможною й освітньою, входила до кола патріотичної української інтелігенції.

Будинок-музей в Новограді-Волинському

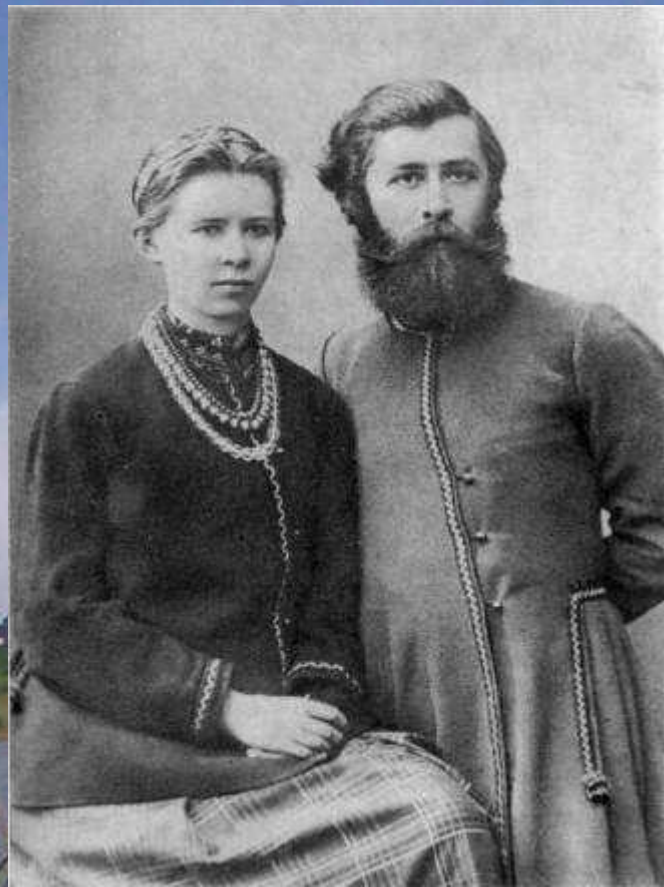

Петр Косач – батько
Лесі Українки

Ольга Косач – мати
Лесі Українки.
Псевдонім Олена Пчілка

З братом Михайлом

До початку 13-го року Лесиноного життя вони однак були у всьому нерозлучні: разом бавилися ,разом читали, разом вчилися, разом розважалися.

Леся із сестрою Ольгою

Леся цікавилася історією. Дев'ятнадцятирічною дівчиною вона написала для молодшої сестри підручник "Стародавня історія східних народів", в якому проводила багато паралелей і порівнянь дійсності трьохтисячного минулого зі сучасним. Цей підручник був доступним, лаконічним і цікавим. Мужніючи, Леся зацікавилася філософією, почала також пробувати себе в публіцистиці. Разом із сестрою Ольгою вона відвідувала публічні лекції в Київському університеті, займалася самоосвітою, завдяки чому стала найосвіченішою жінкою в тогочасній Європі.

Сестра Ісидора (молодша)

Остання гілочка Косачівського роду, була Ісидора, яка після перебування в 1945 р. в німецькому таборі для переселенців в Аусбурзі виїхала до Америки, де і знайшла вічний спокій.

*Оксана Косач (молодша сестра Лесі Українки)
та її чоловік Юрій Тесленко-Приходько. Фото 1903 р.*

Будинок у Колодяжному

У 1879 р. родина Косачів перебралася до Луцька :сюди було переведено на службу батька . Тоді ж у селі Колодяжному поблизу Ковеля батько купив ділянку землі й заклав заміський будинок. Відтоді цей таємничий і напрочуд мальовничий край став для письменниці уособленням України.

Будинок - музей у Колодяжному

Лікування Леся Українка в Криму

Застудившись, Леся з 1881 стала важко хворіти. Спочатку боліла нога, потім ліва рука. Дівчинку лікували по-домашньому від ревматизму та її вразив туберкульоз кісток. Свою журбу, що довелося відмовитися від музичних занять, Леся вилила у своєї автобіографічній елегії “ До мого фортеп’яно “. Письменниця вимушена була виїжджати на лікування в Крим, Єгипет, Грузію, Німеччину, Італію, Польщу.

Будинок-музей в Києві

Будинок-музей Лесі Українки
в Ялті

Гурт “Плеяда”

Початок роботи Лесі Українки над прозовими жанрами пов'язаний з діяльністю гуртка київської літературної молоді «Плеяда». Тут готували видання для народу з історії, географії, перекладали твори російських та зарубіжних письменників; гуртківці писали і власні твори, які оцінювались на конкурсах. Так були написані і деякі оповідання Лесі Українки.

Іван Франко та Леся Українка

У взаємовідносинах Франка та Лесі були різні періоди: від щирих і дружніх, майже сімейних взаємин, до відкритої конфронтації на ґрунті розбіжностей у поглядах на майбутнє національного руху в Україні. Втім, їм вистачало сили та розуму виходити з будь-якої ситуації з гідністю, зберігати товариські стосунки та повагу одне до одного.

Леся Українка в останні роки життя

Серце Лесі Українки перестало битися 19 липня 1913 р. в грузинському місті Сурамі. Тіло письменниці перевезли до Києва й поховали на Байковому цвинтарі поряд із могилами батька й брата.

Леся Українка збагатила нашу поезію новими темами й мотивами. На межі ХІХ-ХХ ст., використовуючи мандрівні, вічні сюжети світової літератури, стала в авангарді творчих сил, що виводили українське письменство на світовий рівень.

Могила Лесі Українки

© Sergiy Klymenko, 2008
<http://www.serg-klymenko.com.ua/>
<http://klymenko-pats-66c.net/>

Пам'ятник у Києві

*Пам'ятник на могилі
Лесі Українки на
Байковому
кладовищі в Києві.
Скульптор Г.Л.
Петрашевич.
Встановлено в 1939 р.*

*Пам'ятник Лесі Українці в
Києві (площа Лесі Українки).
Скульптор Г.Н.Кальченко,
архітектор А.Ф.Ігнащенко.
Встановлено в 1973 р.*

Пам'ятник Лесі Українки
у Клівленді

Пам'ятник Лесі Українки
у Торонто